

[Johan Asmussen.]

at give en så vidtgående bemyndigelse til ministeren. Jeg tror, man skulle skrive lidt mere om det direkte i loven.

Derefter har jeg en enkelt lovteknisk bemærkning, der gælder både overformyndilerilovforslaget og dette lovforslag om anbringelse af umyndiges midler m. v. I bemærkningerne har man flere steder, f. eks. til § 4 i sidstnævnte lovforslag, simpelt hen skrevet, at bestemmelsen svarer til udkastets paragraf det og det, og ikke et ord mere. Det synes jeg er en lidt uheldig teknik. Når lovudkastets bemærkninger har et realitetsindhold, synes jeg, at man i bemærkningerne til selve lovforslaget skal tage det op, som man mener stadig har interesse. Det kan ikke være meningen, at der senere skal foretages kildestudier for at finde ud af, hvad det egentlig er for motiver, man har haft til en paragraf.

Endelig endnu en lille ting: i bemærkningerne til § 8 i lovforslaget om umyndiges midlers anbringelse står der, at reglerne om „stedligt overformyndier“ er et færøsk særansvar. Så slår man jo tilbage i lovforslagets § 8 for at se, hvad der står om udtrykket „stedligt overformyndier“, men det står der ikke et ord om; jeg synes, det er lidt mærkeligt, at man giver sig til at forklare et udtryk, som slet ikke er brugt i lovforslaget. Jeg forstår naturligvis godt, hvad det hele drejer sig om, men jeg synes, det er lidt ufuldkomment.

Ændringerne til arveloven har jeg ingen bemærkninger til bortset fra, at det jo altid er kedeligt et års tid eller to efter, at man har vedtaget navnlig et så omfattende lovkompleks som arveloven, at skulle pille ved det igen; men det er der vel ikke noget at gøre ved.

I lovforslaget om ændringer i myndighedsloven foreslår man i forbindelse med lovens § 51 en udtrykkelig bestemmelse om, at Justitsministeren fastsætter, hvilke myndigheder der fører tilsyn med værgemålene. Det kan måske være meget praktisk; men

der forekommer mig at være noget ikke helt rigtigt ved en sådan sammenblanding af myndigheder. En af de myndigheder, der fører tilsyn, er som bekendt skifteretterne, og der er noget, der støder mig ved, at det er ministeriet, der, om jeg så må sige, kan udnævne en domstol — det er det jo trods alt — til at føre tilsyn. Jeg vil også her sige, at det måske var rigtigere, om det udtrykkelig stod i loven, hvad det er for myndigheder, der skal føre tilsyn.

Med disse meget forbeholdne bemærkninger, navnlig hvad angår hovedproblemet, overformyndieriets fremtid, kan jeg jo ikke tilsige velvillig deltagelse i udvalgsarbejdet; men jeg kan i hvert tilfælde sige, at jeg med interesse vil afvente det skriftlige materiale, som jeg forhåbentlig kan komme til at støtte mig til.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Efter de faldne udtalelser mener jeg, at jeg kan takke for velvillig behandling fra alle med undtagelse af den ærede sidste taler, som ikke udtrykte en sådan velvilje, men nøjedes med at udtrykke interesse. Det sidste er for så vidt også det vigtigste og det, jeg sætter størst pris på, for det, det kommer an på, er, om man virkelig går i dybden, og her jeg enig med de ærede ordførere, der har sagt, at disse lovforslag kræver en grundig udvalgsbehandling. Må jeg straks sige, at jeg gerne vil medvirke til, at denne udvalgsbehandling bliver så oplysende som muligt; bl. a. vil jeg gerne prøve på at fremskaffe det materiale, det ærede medlem hr. Johan Asmussen efterlyste, nemlig de udtalelser, som kommissionen har indhentet fra Advokatrådet og andre institutioner.

Det ærede medlem hr. Poul Dalsager kom med en bemærkning om, at de umyndiges midler jo skal forvaltes på den forretningsmæssigt bedste måde, og det kan jeg tilslutte mig. Men jeg vil gøre opmærksom på, at netop her, hvor det drejer sig om umyndiges midler, er der også et sikkerhedshensyn at tage — og det ved jeg at det ærede medlem er fuldstændig klar over.